יין וחומץ · וא"ת והא אמר לקמן בהמוכר את הפירות (דף לו· וסס) הבוחר את החביות להיות מפרים עליה תרומה וא"ת כ"מ נמלאת חומץ כל ג' ימים (הרשב"ם) ולמי תרומה מכלן ואילך ספק פי' שלא תהא תרומתו תרומה ואמאי והא לרבנן אמרי' מין אחד הן וי"ל דהתם טעמא משום דלא נתכוין להפרים אלא יין ונמצא חומץ דהוי טעות אבל נתכוין להפרים חומץ הוי תרומה וכן משמע בתוספתא דתרומה (פ"ד) אבל קשה דאמר בהשה רבה (ימנות דף פט·) התורם קיטות ונמצאת מרה תרומתו תרומה ויחזור ויתרום וכן מן הטמאת על הטהור אמר התם דבשוגג תרומתו תרומה אע"פ שטעה וסס פירשתי: **מדד** והניח ע"ג סימטא קנה · כשהמוכר מודד לחייבי אע"פ שמשיכה המוכר אינה מועלת לוקח הכא שאני (ד) כשמודד ומניח על גבי סימטא אבל מדד לוקח פשיטא ובהא לא הוה ס"ד דא"ל זיל שמא לא שמע רבי אלא במודד לתוך קופתו לא אע"ג דמשיכה מועלת בסימטא כאילו מושך ברשותו בלא משיכה מיהא לא קנה בסימטא: **חצר** השותפין קונין זה מזה · משמע מתוך הלשון שהאלר קונה בלא זכיית כליו ומשמע ליה דקנה אף בלא משיכה: **תא** שמע מדד ולא משך לא קנה מאי לאו בסימטא · וקשה לר' אסי וא"ת דלמא בכליו של מוכר חיירי ולא הניח על גבי סימטא ומשום הכי לא קנה וכי תימא אי בכליו של מוכר היכי מהניא משיכה דודאי מהניא כמו שאפרש לקמן (ה) וגרלה דמדנקט מדד ולא משך משמע דלא מהני מידי אלא משיכה מדלא קתני מדד ולא הניח ע"ג קרקע ולא משך: **ואי** ברה"ר ממאן אגר · אבל בסימטא מאי אגר מבני ההוא מבוי דפתוח לההוא סימטא: **הכי** קאמר אי ברשות בעלים היא כו'. כולה"מ לאוקמה ברשות בעלים ולפרש משך מרשות בעלים לסימטא אלא דלא הוה שייך לשון משך דהוה ליה למימר הוליאו מרשות בעלים: **כאן** ברה"ר כאן בסימטא · וא"ת אם כן מאי אפילו ויש לומר הכי קאמר לא מיבעיא בחצר של שניהם אלא אפילו בסימטא נמי קנה: כל

מין אחד הוא · ואם תרס מזה על זה תרומתו תרומה דקריא ביה והכמותם ממנו (במדבר יח) וכן לענין הוולה ממין הטעונה דאם טעונו יין וחומץ והודה לו באחד מהן חייב שבועה על השני דאיכא הוולה מקלת הטעונה, וממין הטעונה: **לא תשאו עליו חטא** · אם תרימו תורה אור הלכו כלומר מן היפה הא אם תרימו מן הרע שבאותו המין תשאו חטא שהתרומה תקדש כמו שהיא רע ואין הקנה להחליפה ולא לחזור ולתרום: **נשיאות חטא למה** · הא לא עבד ולא מידי ויחזור ויתרום מן היפה: **אבל לענין מקח** · שזה רוצה לקנות יין לו חומץ אע"ג דמין אחד הוא לא קני דאיכא דניחא ליה בטעם יין ואיכא דניחא ליה בטעם חומץ ולא דמי לחמין יפות ורעות דהתם חד טעמא אית להו וחד שמא אית להו ומה שאל מכר לו אלא שאינו קלת: **מתני' המוכר פירות לחבירו** · ופסק לו הדמים (ה) (בשער הידוע) כל איפה בכך וכך ומשך כגון בסימטא ובחצר של שניהן, קנה ואע"פ שלא מדד דמדידה לא מעכבא דאיכא אלא גלויי מילתא בעלמא כמה מכר אבל אם לא פסק אע"פ שמדד ומשך לא קנה כדאמרינן בגמרא דלא סמכא דעתייהו שעדיין המוכר יכול להעלות דמיהן כל מה שירצה וזה יכול לומר לא אקנס אלא בזול: **מדד ולא משך לא קנה** · וכגון שמדד בכליו של מוכר והניח ע"ג סימטא אבל מדד ונתן לתוך כליו של לוקח קנה כדאמר בגמ': **אם היה פיקח** · אם ברשות בעלים הם כדאמרינן בגמ' ובשליפי רבריבי מוקי לה בגמ' והלכך קתני בהו משך דאין דרכם בהגבהה דלא שייכא משיכה אלא במידי דלאו בר הגבהה הוא כדאמרינן בגמ': **אבל הלוקח עשאן** · דהייגו שליפי זוטרי כדאמרינן בגמ': **הרי זה לא קנה** · במשיכה: **עד שיטלנו כו'** · כלומר שיגביהם ויטלם ממקומם למקום אחר ואורחא דמילתא נקט דאין דרך להגביה מקום אלא כדי ליטלו ולילך: **ואם היה מחוכר כו'** · בגמרא מפרש לה: **גמ' מדד** · בכליו של מוכר: **והניח ע"ג סימטא קנה** · הלוקח כאילו הניחם מוכר ברשותו של לוקח וכגון שפסק הדמים וסימטא אינה דלתא · שביל של יחידים ואלי שמטאי כניסה בולטת מרה"ר ויש רשות לבני אדם להעמיד שם חפצים שלהם

כחצר השותפים דאינו עשוי להילוך בני רשות הרבים: **שמא לא** (ב) **שמעת** · כלומר שמא לא שמעת מר' יוחנן אלא במודד והניח לתוך קופתו של לוקח דקני ליה כליו בסימטא שהרי יש לו רשות להניח שם כליו כבחצר השותפין אבל אם לא מדד אינה מסיכה ולא רשות המיוחדת ללוקח ואיכא דלא קני כגון כליו ברשות הרבים דאין לו רשות להושיבם שם: **מודד לתוך קופתו** · בסימטא: **מימרא דר' יוחנן** · בתמיה הא לפי' ברשות מוכר קני ליה כליו דלוקח: **קיבלה מיניה** · רבי זירא מרבי אסי אי לא קיבלה מיניה: **הא שמע** · דקיבלה מיניה: **דאמר רבי יוחנן** · רבו של רבי יוחנן: **אגר בשותפין** · והוא הדין לסימטא: **קונין** · מקח זה מזה כדמפרש ואזיל: **מאי לאו על גבי קרקע** · כרבי אסי אלמא קיבלה בתר כי שמעה (ג) (מרבי) יוחנן: **קסיין אהדדי** · דרבי אסי ורבי יוחנן אהך דרבי יעקב: **אלא ש"מ כו'** · ר' אסי אמת אמר שמעת מרבי יוחנן קנה וגם ר' יעקב שמע לא קנה כדאמר משמיה דר' יוחנן וכדמפרש כאן במודד כו' ורבי אסי טעה בפירוש שמועתו ומיהא דלא קיבלה: **ת"ש** · קשיא לרבי אסי, משום הכי דלא קיבלה **מדד ולא משך לא קנה** · ובעל כרחך במדד והניח על גבי קרקע מיירי דאי בתוך קופתו קשיא לכולהו בין לרבי יוחנן לר' יעקב בין לרבי אסי אלא בלא כלי מיירי וקשיא לרבי אסי לגבי דאמר דאמר קנה והכא קתני לא קנה: **לא ברשות הרבים** · ואפילו אם מדד לתוך קופתו נמי לא קנה דאין כליו של לוקח קונה לו ברשות הרבים כדלקמן: **והאמר אביי ורבא כו'** · בפירקין לעיל (דף עה) פריש"ה לה: **מסירה** · כגון בספינה ובהמה גסה: **אי הכי** · דלא בסימטא מיירי אלא ברשות הרבים אימא סיפא אם היה פיקח שוכר את מקומו ואי ברשות הרבים היא ממאן אגר אלא ודאי בסימטא או בחצר השותפים מיירי דמאי אגר מבני ההוא מבוי ההוא לתמיה סימטא: **הכי קאמר ואי ברשות בעלים כו'** · דהאי דקתני ואם היה פיקח מילתא בלי נפשה היא לאמטוענו דיש מקום שאם יהיה פיקח שכור רשות בעלים כדי לקנות מקחו ומשפטי קנייה בא להשמיענו דמשיכה קונה ושכירות מקוס *כהגבהה גבי פשתן: [נפ"ו והגבהה] כליו

א) לקמן קמב. יומות ספ: קדושין מו: ב"מ ט. [תמורה ס.] ב) כתובות קג. ג) [ניסין נא. וש"נ]: ד) לעיל עו: ה) [לקמן פו.]:

הגהות הב"ח

(ה) רש"ם ד"ה המוכר וכו' הדמים כל איפה כך וכך אי נמי בשער הידוע כנ"ל וב"כ כנ"ל וכן פירש לקמיה כדף פ"ו ע"א דלא בעינן פיסוק דמים אלא כשאין דמיהן קונין אבל כשדמיהן קונין אפי' בלא פיסוק קני וכן בא"ר"י פ"ה ס' ע"ז:(ב) ד"ה שמא לא שמע כרבי כלומר: (ג) ר"ה מאי לאו וכו' כי שמעה לדרבי יוחנן: (ד) תוס' ד"ה מדד וכו' ספא אלאי שמסתלק כשמודד וכו' ובהא לא הוה אמר ר' זירא כנ"ל ומיהא פ"ד ממתק: (ה) ד"ה ת"ש וכו' שאפרש לקמן. נ"ב כדף פה ע"ב בד"ה לא בכליו:

רבינו גרשום

ר' אומר מינין הן. משום הכי יכולין לחזור בהן: אלא לענין מעשר. חשוב מין אחד דתורם מן החומץ על היין וכדר' אילעא: ולא תשאו עליו חטא. כשאתם צריכין להרים חלבו מפנו שלא תשנו וחרימו הרע: אבל לענין מקח וממכר. מורה דהוו ב' מינים ואיכא דניחא ליה בחלא וכו' ומש"ה שניהן יכולין לחזור בהן: **פים** משך. הלוקח ברשותו אע"פ שלא מדד לו המוכר עוריין קנה: אם היה פיקח. הלוקח כיון שמדדו לו והן ברשות המוכר שוכר את מקומו של מוכר שמונח שם הפירות ונחשב כמו רשות הלוקח הוא וקנאן: מדד לו מוכר והניח הפירות על גבי סימטא. היינו מקום שיש לו רשות למוכר ולוקח בלבד קנה דדמי כמונח ברשות לוקח: שמא לא שמע רבי. מינה דר' יוחנן דקנה לוקח בשביל סימטא אי לאו דקפחתו של לוקח הוא בסימטא ומדר לו בתוכה: אי מודד לתוך קופתו מאי לסימטא כל היכא דמנחא קניא. דכליו של לוקח קונה בכל מקום: קיבלה מיניה ר' זירא. בלא קופתו קניא ליה לסימטא או לא: ת"ש דאמר רבי דחצר השותפין קונין בו מקח זה מזה. שותף מן חבירו והוא הדין לסימטא דשל שניהן היא אלא שאינה מוקפת מחיצות. מאי לאו על גבי קרקע מדד לו ולקנין: ת"ש דלא קבלה. דקתני במתני' מדד ולא משך לא קנה. מאי לאו מדד על גבי סימטא ולא קנה. לא מדד ברה"ר קתני דבלא משך (ברה"ר) לא קנה: אי ברה"ר משיכה מי קניא. מסירה קינה ברה"ר אם דאא דבר שאינו יכול לחגביהו כיון שמסרו בידו קנאו. משיכה קונה בסמטא וכל מקום שיש בו רשות ללוקח והגבהה קונה בכל מקום. אלמא דשיכה ברה"ר לא קניא: לעולם ברה"ר קתני מדד ולא משך להכי לא קנה. הא אם מדד על גבי סימטא קנה מדר' אסי. ודקא קשיא לך היכי מצית מוקמת לה ברה"ר משיכה ברה"ר מי קניא. תריץ מאי משך דקתני מרה"ר לסימטא וקנה. ומדר היינו ברה"ר: אי הכי דמוקמת לה לתמני' ברה"ר אימא סיפא אם היה פיקח וכו'. הכי קאמר כלומר מחסרא מחני'. והכי צריך לאוקמי עלה דסיפא ואם ברשות בעלים ברשות של מוכר מדר לו לא קנה ואם היה פיקח כו'. אבל לעולם אם מדר לו בסימטא קנה מדר' אסי: ולא